

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en opfølgning på Miljø- og Planlægningsudvalgets beretning over B 100 fra folketingsåret 1999-2000, hvor Venstres, Det Konservative Folkepartis, Dansk Folkepartis og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget opfordrede ministeren til ved hjælp af provenuet fra emballageafgiften at sikre finansiering af en effektiv og stabil genanvendelse af emballager af plast med hovedvægt på genanvendelse af transportemballage. Dette beslutningsforslag uddyber forslaget i beretningen.

Den danske affaldsordning giver ikke effektive løsninger på, hvordan man sikrer en stabil og tilstrækkelig indsamling og genanvendelse i Danmark af emballageaffaldsfraktioner, som der ikke er et privatøkonomisk grundlag for at genanvende. Det gælder eksempelvis transportemballage af plast.

Foreløbige tal for indsamling af plastemballage i 1999 indikerer, at der er mulighed for, at Danmark kan opfylde målet i EU's emballagedirektiv om 15 pct. genanvendelse af al plastemballage i 2001. Forslagsstillerne finder imidlertid, at dette ikke er et særlig ambitiøst mål set i forhold til, at Danmark traditionelt er et foregangsland på miljøområdet.

Forslagsstillerne finder, at det må kunne lade sig gøre at etablere et særligt kredsløb for transportemballage af plast, når dette har været muligt for dæk, blyakkumulatorer, nikkel-cadmium-batterier og skrotbiler, uden at det har været i modstrid med EU's støtteregele

Dertil kommer, at Miljøstyrelsen som led i en aftale med plastindustrien om indsamling og genanvendelse af transportemballage forudsætter, at plastbranchen vil arbejde for, at den fornødne genanvendelseskapacitet er til stede i Danmark. På den baggrund er det både urimeligt og u hensigtsmæssigt, at det offentlige ikke i fornødent omfang sørger for, at de økonomiske forudsætninger for at udnytte den eksisterende genanvendelseskapacitet rent faktisk er til stede. Forslagsstillerne finder det på den baggrund nødvendigt, at staten finansielt støtter genanvendelse af plast i Danmark.

I de øvrige europæiske lande har man oprettet duale systemer, der sikrer stabil indsamling og genanvendelse af alle typer af emballageaffald. Sådanne systemer giver samtidig en økonomisk tilskyndelse til at minimere forbruget af materiale, der anvendes til emballering af en vare. Den effekt søges opnået herhjemme ved hjælp af emballageafgiften, hvor provenuet imidlertid udelukkende anvendes til fiskalt formål. Derfor råder Danmark ikke over en finansieringskilde, der kan sikre stabile genanvendelseskredsløb.

Erfaringen fra de øvrige europæiske lande viser, at der er behov for en sådan finansiering, når der er tale om genanvendelse af brugt plastemballage, og der ydes derfor i vore nabolande subsidier til genanvendelse af plastemballage.

Hertil kommer, at afviklingen af dansk genanvendelseskapacitet for tiden fremskyndes på grund af eksport af transportemballage af plast i stor skala via Hamburg til Kina, hvor plasten sorteres, vaskes og bearbejdes ved håndkraft under miljø- og arbejdsmiljøforhold, der vil blive anset for helt uacceptable i Danmark.

Den førte politik har som konsekvens, at den kapacitet og know-how inden for genanvendelse af plastemballage, som efterhånden er udviklet i Danmark, i dag ikke udnyttes og på lidt længere sigt forsvinder helt. De danske genanvendelsesvirksomheder vil nemlig ikke kunne overleve konkurrencen fra subsidierede virksomheder i vore nabolande.

Andre indsamlingsordninger i Danmark

Der findes allerede fire ordninger i Danmark til indsamling af særlige fraktioner af affald. Det gælder blyakkumulatorer, dæk, nikkel-cadmium-batterier og skrotbiler. Heraf er ordningerne for blyakkumulatorer og dæk gebyrbaserede, mens nikkel-cadmium-batterier og skrotbiler er afgiftsbaserede ordninger. Fælles for ordningerne er, at tilskuddet ydes i indsamlingsleddet. Tilskuddet dækker de omkostninger, der er forbundet med materialets, produktets eller varens bortskaffelse.